

Torsdagen den 25 november 2010

94. Europaparlamentet påminner om att den nya energipolitiken måste stödja det långsiktiga målet att minska EU:s växthusgasutsläpp med 80–95 procent till 2050.

95. Europaparlamentet uppmanar i detta avseende kommissionen att sammanställa analyser som syftar till långsiktig verksamhet, inbegripet avseende tillgång och efterfrågan, samt de verkliga riskerna och kostnaderna för försörjningsavbrott, jämförda med kostnaderna för lagringskapacitet och försörjningsspridning. Analyserna bör också omfatta strategier och utveckling av energipolitiken i EU på lång sikt, och inte minst analyser av hur EU kan undvika försörjningsavbrott.

96. Europaparlamentet anser inför Cancún-mötet att EU bör gå i täten för att försöka få till stånd ett omfattande, rättsligt bindande och ambitiöst avtal, visa att man är i stånd att ge ett enhetligt budskap och bekräfta sin ledande roll. Parlamentet uppmanar i detta sammanhang kommissionen och medlemsstaterna att tänka över sitt tidigare förslag att som en del av ett internationellt avtal om utsläppsminskning för koldioxid göra det lättare och kostnadseffektivare att uppnå de långsiktiga målen.

*
* *

97. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och medlemsstaternas regeringar.

Klimatförändringskonferensen i Cancún (29 november-10 december 2010)

P7_TA(2010)0442

Europaparlamentets resolution av den 25 november 2010 om klimatförändringskonferensen i Cancún (COP 16)

(2012/C 99 E/15)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av FN:s ramkonvention om klimatförändringar (UNFCCC) och Kyotoprotokollet till denna,
- med beaktande av den femtonde partskonferensen (COP 15) inom ramen för UNFCCC och av den femte partskonferensen, i dess egenskap av möte mellan parterna i Kyotoprotokollet (COP/MOP 5), som hölls i Köpenhamn i Danmark den 7-18 december 2009 samt av Köpenhamnsöverenskommelsen,
- med beaktande av den sextonde partskonferensen (COP 16) inom ramen för UNFCCC och den sjätte partskonferensen, i dess egenskap av möte mellan parterna i Kyotoprotokollet (COP/MOP 6), som kommer att hållas i Cancún i Mexiko den 29 november–10 december 2010,
- med beaktande av EU:s klimatförändrings- och energipaket från december 2008,
- med beaktande av kommissionens meddelanden KOM(2010)0265 med titeln "En analys av möjligheterna att minska utsläppen av växthusgaser med mer än 20 % och en bedömning av riskerna för koldioxidläckage" och KOM(2010)0086 med titeln "Internationell klimatpolitik efter Köpenhamn: Agera nu för kraftfullare globala åtgärder mot klimatförändringarna",

Torsdagen den 25 november 2010

- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/101/EG av den 19 november 2008 om ändring av direktiv 2003/87/EG så att luftfartsverksamhet införs i systemet för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen ⁽¹⁾,
- med beaktande av den gemensamma förklaringen av den 20 december 2005 från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar församlade i rådet, Europaparlamentet och kommissionen om Europeiska unionens utvecklingspolitik: "Europeiskt samförstånd" och framför allt punkterna 22, 38, 75, 76 och 105 i den ⁽²⁾,
- med beaktande av Europeiska rådets slutsatser av den 17 november 2009 och av sin resolution av den 18 maj 2010 om en konsekvent EU-politik för utveckling och en komplettering av det offentliga utvecklingsbiståndet med icke-offentligt bistånd (ODA+)" ⁽³⁾,
- med beaktande av FN:s millenniedeclaration av den 8 september 2000, i vilken det internationella samfundet gemensamt fastställde millennieutvecklingsmålen för utrotande av fattigdomen,
- med beaktande av sina tidigare resolutioner om klimatförändringarna, särskilt resolutionen av den 4 februari 2009 med titeln "2050 – Framtiden börjar idag: rekommendationer för EU:s framtida integrerade politik i klimatförändringsfrågan" ⁽⁴⁾ och av den 10 februari 2010 om resultatet av Köpenhamnskonferensen om klimatförändringar (COP 15) ⁽⁵⁾,
- med beaktande av den muntliga frågan ... från utskottet för miljö, folkhälsa och konsumentfrågor, som lagts fram i enlighet med artikel 115 i arbetsordningen, och av rådets och kommissionens uttalanden,
- med beaktande av artikel 110.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. De vetenskapliga bevisen på klimatförändringarna och deras inverkan är otvetydiga. Därför krävs det snabba, samordnade och långtgående åtgärder på internationell nivå för att bemöta denna globala utmaning.
 - B. Utvecklingsländerna har bidragit minst till klimatförändringarna, men är de länder som har drabbats hårdast av de allvarliga följderna. Klimatförändringarna äventyrar de internationella investeringarna för fattigdomsminskning och sätter därmed millennieutvecklingsmålen på spel.
 - C. Förtroendet för de internationella klimatförhandlingarna måste återupprättas efter det nedslående resultatet av klimatkonferensen i Köpenhamn.
 - D. Industriländer, tillväxtländer och utvecklingsländer, vilka tillsammans står för över 80 procent av de globala utsläppen av växthusgaser, har i Köpenhamnsöverenskommelsen gjort åtaganden/utfästelser om att minska sina utsläpp.
 - E. Dessa åtaganden/utfästelser är inte tillräckliga för att nå det övergripande målet om att begränsa den årliga globala temperaturökningen till två grader Celsius (tvågradersmålet).
 - F. Dessa utfästelser har inte gjorts inom ramen för ett system med rättsliga åtgärder som säkrar att de följs eller som säkrar tillräcklig mätning, rapportering eller verifiering.

⁽¹⁾ EUT L 8, 13.1.2009, s. 3.

⁽²⁾ EUT C 46, 24.2.2006, s. 1.

⁽³⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0174.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P6_TA(2009)0042.

⁽⁵⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0019.

Torsdagen den 25 november 2010

- G. De miljömässiga och ekonomiska kostnaderna kommer att bli enorma om tvågradersmålet inte uppnås; bland annat kommer uppemot 40 procent av världens arter att vara utrotningshotade, miljontals människor kommer att behöva flytta på grund av stigande havsnivåer och alltmer extrema väderförhållanden, skördeavkastningen kommer att minska, livsmedelspriserna kommer att stiga och den globala ekonomiska produktionen kommer att minska med åtminstone tre procent.
- H. I en officiell rapport⁽¹⁾ fastslås det att FN:s klimatpanel inte har gjort några fel som skulle kunna undergräva de huvudsakliga slutsatserna i 2007 års rapport om eventuella regionala konsekvenser av klimatförändringarna i framtiden.
- I. Enligt FN:s internationella klimatpanel orsakas 20 procent av utsläppen av växthusgaser av avskogning och andra former av ändrad markanvändning.
- J. Ett av EU:s främsta mål bör vara att klargöra att det krävs en övergripande förändring av tekniksektorn och det tekniska samarbetet för att skynda på innovationstakten och öka omfattningen av demonstration och uppbyggnad så att alla länder får tillgång till hållbar teknik till rimligt pris. Detta skulle även garantera en högre levnadsstandard för en större del av världens befolkning.
- K. EU:s internationella klimatpartner lägger tonvikt på energieffektivitet och svårigheterna med att fastställa internationella utsläppsmål samt de ekonomiska fördelarna med energieffektivitetsmål.

Övergripande mål för COP 16 och EU:s ståndpunkt

1. Europaparlamentet uppmanar världens stats- och regeringschefer att visa tydligt politiskt ledarskap och villighet under förhandlingarna och att ge denna fråga högsta prioritet. Parlamentet beklagar att man hittills inte har gjort större framsteg i förberedelsearbetet inför konferensen i Cancún.
2. Europaparlamentet framhåller att man måste träffa överenskommelser om betydande åtgärder vid konferensen i Cancún för att bana väg för ett omfattande internationellt avtal om tiden efter 2012 i Sydafrika 2011. Avtalet bör ligga i linje med de senaste vetenskapliga framstegen och vara förenligt med tvågradersmålet.
3. Europaparlamentet uppmanar EU att återigen inta en ledande roll i klimatförhandlingarna och att aktivt bidra till en mer konstruktiv och öppen klimatkonferens i Cancún. Därför riktas en kraftig uppmaning till kommissionen och medlemsstaterna att lösa sina meningsskiljaktigheter i fråga om markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk (LULUCF) samt tilldelade utsläppsrättigheter, att uttala sig samstämmigt och att sätta ambitionsnivån högt i COP 16-förhandlingarna samt att förbättra sina interna beslutsförfaranden, så att EU kan reagera snabbare på olika utvecklingar i förhandlingarna, handla mer strategiskt och vara mer lyhörda inför tredjeländer.
4. Europaparlamentet understryker vikten av en öppen beslutprocess och av information om läget i förhandlingarna, i synnerhet under de sista timmarna av COP 16-konferensens högnivåsegment, och uppmanar EU att ge sina chefsförhandlare möjlighet att reagera på olika utvecklingar.
5. Europaparlamentet yrkar på att EU offentligt och tydligt bekräftar sitt åtagande gentemot Kyotoprotokollet och välkomnar samt aktivt och konstruktivt främjar de fortsatta förhandlingarna, både i ad hoc-gruppen för ytterligare åtaganden för parterna i bilaga I till Kyotoprotokollet (AWG-KP) och i ad hoc-gruppen för långsiktigt samarbete enligt konventionen (AWG-LCA), som syftar till att integrera de politiska riktlinjerna från Köpenhamnsöverenskommelsen. Unionen uppmanas således att före konferensen i Cancún offentligt meddela att man är beredd att gå vidare med Kyotoprotokollets andra åtagandeperiod (2013–2020), på grundval av sin målsättning. Detta åtagande ska göras med insikt om att det krävs liknande framsteg inom båda förhandlingsområden för att en internationell överenskommelse som uppfyller tvågradersmålet ska kunna träffas för tiden efter 2012.

⁽¹⁾ Utarbetad av den nederländska miljöutvärderingsbyrån.

Torsdagen den 25 november 2010

6. Europaparlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att definiera och tillämpa en princip om "klimaträttvisa". Därför förespråkar parlamentet att framtida internationella klimatförhandlingar innefattar en rättviseklausul. Parlamentet vidhåller att ytterst stora orättvisor kommer att uppstå om vi inte lyckas begränsa klimatförändringarna, eftersom framför allt fattiga människor i fattiga länder kommer att drabbas.
7. Eftersom klimatförändringarna har varierande konsekvenser för utvecklingsländerna föreslår Europaparlamentet att klimatåtgärder och klimatfinansiering i första hand riktas mot de länder som är mest utsatta för klimatförändringarna och som inte har kapacitet att hantera dem.
8. Europaparlamentet betonar klimatförhandlingarnas ytterst brådskande karaktär och understryker vikten av att förhandlingarna i Cancún resulterar i faktiska beslut om finansiering (omfattning, källor och styrning) och särskilt graden av additionalitet i finansieringen av omställning, skogsvård, resurseffektivitet, tekniköverföring (med beaktande av befintliga principer i fråga om immateriella rättigheter), övervakning, rapportering och kontroll och av att snabbstartsförfinansieringen sker i öppenhet och utifrån ett starkt politiskt åtagande.
9. Europaparlamentet understryker att det i kölvattnet efter Kyotoprotokollet måste träffas ett avtal om reglerna för markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk, den flexibla mekanismen och täckningen av nya sektorer och gaser.
10. Om överskott av utsläppsrätter och markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk inte hanteras på ett lämpligt sätt skulle detta kunna påverka miljöintegriteten i Kyotoprotokollet, och Europaparlamentet uppmanar därför andra parter att undersöka möjliga alternativ.
11. Europaparlamentet efterfrågar ett avtal i Cancún om fasta regler för markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk som höjer ambitionsnivån hos parterna i bilaga I, är utformade för att minska utsläppen från skogsbruk och markanvändning, innebär att parterna i bilaga I ska stå för alla eventuella utsläppsökningar från markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk och är förenliga med parternas nuvarande åtaganden om att skydda och förbättra sänkorna och reservoaren av växthusgaser.
12. Europaparlamentet anser att EU:s framtida "klimatdiplomati" bör inriktas på starka politiska överenskommelser med tredjeländer, på handlingsprogram för utveckling av effektiva mekanismer för internationell samverkan på klimatförändringsområdet, både i och utanför FN:s ramkonvention om klimatförändringar, och på klimatsamarbeten med tredjeländer, i syfte att praktiskt stödja klimattålig utveckling som ger låga koldioxidutsläpp runtom i världen.
13. Europaparlamentet understryker att bevarande av den biologiska mångfalden och tillämpning av en ekosystembaserad strategi är de mest effektiva och kostnadseffektiva strategierna för begränsning av och anpassning till klimatförändringarna. Parlamentet vidhåller att begränsnings- och anpassningsåtgärder inte kan vara rent tekniska.

Minskingsåtaganden

14. Europaparlamentet påminner om att tvågradersmålet, enligt vetenskapliga bevis som lagts fram av FN:s klimatpanel, endast kan nås om de globala utsläppen av växthusgaser når sitt högsta värde senast 2015 och om utsläppen minskas med åtminstone 50 procent jämfört med 1990 års nivåer senast 2050 och därefter fortsätter att minska.
15. Europaparlamentet uppmanar alla internationella partner, inklusive Förenta staterna och Kina, att utifrån principen om ett gemensamt men differentierat ansvar göra mer ambitiösa åtaganden i fråga om utsläppsminskningar så att tvågradersmålet kan uppnås.
16. Europaparlamentet upprepar sitt krav på ett inhemskt mål för EU om att minska utsläppen av växthusgaser med 30 procent senast 2020 jämfört med 1990 års nivå för att förbättra den framtida ekonomiska tillväxten i EU.
17. Europaparlamentet välkomnar kommissionens meddelande och dess analyser av vad som krävs för att uppnå en 30-procentig minskning, och stöder den idé som uttrycks i meddelandet om att det, oberoende av resultatet av de internationella förhandlingarna, ligger i EU:s eget intresse att sätta upp ett utsläppsminskningmål som överstiger 20 procent, eftersom detta samtidigt kommer att främja gröna jobb, grön tillväxt och miljösäkerhet.

Torsdagen den 25 november 2010

18. Europaparlamentet påminner om att eftersom utsläppen har minskat på grund av den ekonomiska nedgången så har den årliga kostnaden för målet att minska utsläppen med 20 procent fram till 2020 sänkts med en tredjedel, från 70 till 48 miljarder euro. Kostnaden för en minskning med 30 procent uppskattas nu till 11 miljarder euro mer än för den ursprungliga minskningen med 20 procent, det vill säga en merkostnad på mindre än 0,1 procent av EU:s ekonomi.

19. Europaparlamentet erkänner att tvågradersmålet endast kan uppnås om utvecklingsländerna som grupp, särskilt de mer avancerade, senast 2020 uppnår en betydande och mätbar minskning i storleksordningen 15–30 procent lägre än den utsläppsökning som förutses i dag, och är medvetet om att detta kommer att kräva ekonomiskt, vetenskapligt och tekniskt stöd till kapacitetsuppbyggnad från industriländerna. Om lägre temperaturmål ska kunna uppnås kommer det att behövas ytterligare stöd.

20. Europaparlamentet understryker att utvecklingsländerna kommer att drabbas hårdast av konsekvenserna av klimatförändringarna, och det ligger därför i deras intresse att bidra till ett framgångsrikt slutförande av ett internationellt avtal. Parlamentet välkomnar de mycket långtgående åtaganden som har gjorts av vissa utvecklingsländer, däribland Costa Rica och Maldiverna, och vissa tillväxtländer, däribland Mexiko och Brasilien, och beklagar att vissa andra tillväxtländer ännu inte har följt deras exempel.

21. Europaparlamentet konstaterar att städerna, med tanke på att stadsområdena producerar 75 procent av koldioxidutsläppen, står främsta ledet i kampen mot klimatförändringarna. Parlamentet lovordar därför engagemanget i de europeiska städer som har undertecknat initiativet "Covenant of Mayors" och välkomnar städernas åtaganden att bekämpa klimatförändringarna. Parlamentet uppskattar de ansträngningar som görs i många europeiska städer i fråga om transport och rörlighet, och betonar behovet av att fortsätta på samma spår och söka fler miljövänliga alternativ som kommer att förbättra vanliga människors livskvalitet, samtidigt som nödvändig samordning mellan lokala, regionala, nationella, europeiska och globala insatser garanteras.

Finansiering

22. Europaparlamentet påminner om att industriländerna i Köpenhamnsöverenskommelsen har åtagit sig att tillhandahålla nya och extra resurser om åtminstone 30 miljarder US-dollar 2010–2012 och 100 miljarder US-dollar per år från och med 2020, med särskild tonvikt på de mest utsatta och minst utvecklade länderna. Parlamentet uppmanar EU att underlätta inrättandet av en grön klimatfond som ställer 100 miljarder euro per år till förfogande från och med 2020.

23. Europaparlamentet påminner om att EU:s gemensamma bidrag till utvecklingsländernas minskningsåtgärder och anpassningsbehov ska vara av kompletterande karaktär och uppgå till minst 30 000 miljoner euro per år från och med 2020, en siffra som kan komma att höjas i takt med att vi får ny kunskap om allvaret i klimatförändringarna och kostnadernas omfattning.

24. Europaparlamentet anser att det är av högsta vikt att snabbstartsfinansieringen genomförs i tid för att man ska kunna skapa en förtroendefull atmosfär före och under konferensen i Cancún. Parlamentet framhäver behovet av de 7,2 miljarder euro som EU och dess medlemsstater utlovat i tillägg till det offentliga utvecklingsbiståndet, med en balanserad fördelning mellan anpassning och begränsning, och yrkar på att EU, under samordning av kommissionens generaldirektorat för klimatpolitik, garanterar fullständig insyn när den lägger fram samordnade rapporter om genomförandet i Cancún, och därefter årligen.

25. Europaparlamentet understryker att övervakning, rapportering och verifiering av finansiering ska omfatta ett rimligt, gemensamt referensvärde i förhållande till vilket bidrag kan betraktas som nya och kompletterande. Parlamentet föreslår att referensvärdet bör utgöras av det fleråriga åtagandet om att avsätta 0,7 procent av bruttonationalinkomsten (BNI) till officiellt utvecklingsbistånd eller av andra motsvarande nationella mål om dessa är högre.

26. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att leva upp till sina åtaganden och garantera att medlen för anpassning och begränsning läggs till målet om ett utvecklingsbistånd på 0,7 procent av BNI samt att ange hur stor andel av åtagandet som ska komma från offentlig finansiering. Därutöver understryker parlamentet behovet av att uppbåda såväl inhemska som internationella resurser från alla tänkbara källor för att bidra till att detta mål uppnås.

Torsdagen den 25 november 2010

27. Europaparlamentet vidhåller att vedertagna principer för utvecklingspolitiken, såsom goda styrelseformer och demokratiskt deltagande i beslutsprocesser, bör respekteras och användas i samband med finansieringen av minsknings- och anpassningsåtgärderna med hjälp av nya mekanismer. Parlamentet vidhåller dessutom att mottagarländerna bör åläggas att bevisa att medlen används till de framlagda, godkända projekten.

28. Europaparlamentet påminner om att COP 16-förhandlingarna, för att öka de finansiella resurserna och investeringarna, bör ta hänsyn till nationellt ägarskap, effektivt utnyttjande av resurser och största möjliga genomslagskraft och samtidigt garantera finansiering till de mest utsatta länderna och samhällena.

Övervakning, rapportering och kontroll

29. Europaparlamentet välkomnar bestämmelserna i Köpenhamnsöverenskommelsen om övervakning, rapportering och kontroll och om internationella samråd och analyser. Parlamentet uppmanar EU att tillsammans med alla parter arbeta fram riktlinjer för genomförandet av dessa bestämmelser, vilka ska antas i Cancún.

30. Europaparlamentet konstaterar att de metoder som används för att mäta de påtagliga framsteg som EU hittills har gjort när det gäller att minska koldioxidutsläppen inte tar hänsyn till utlokaliseringen av industriproduktion till tredjeländer och att de faktiska minskningarna av koldioxidutsläppen från konsumtionen i EU därför kan vara betydligt lägre än vad som påstås i dagsläget. Parlamentet anser således att hänsyn måste tas till dessa skillnader både i samband med utarbetandet av EU:s framtida politik och i internationella förhandlingar.

Samarbete med utvecklingsländer och anpassning

31. Europaparlamentet understryker industriländernas historiska ansvar för oåterkalleliga klimatförändringar och påminner om skyldigheten att bistå utvecklingsländerna och de minst utvecklade länderna i anpassningen till denna förändring, bland annat genom att finansiellt stödja nationella åtgärdsprogram för anpassning, vilka är viktiga verktyg för anpassning till klimatförändringar och vilka främjar egenansvar.

32. Europaparlamentet understryker betydelsen av en fortlöpande anpassning till de oundvikliga konsekvenserna av klimatförändringarna, i synnerhet i de regioner i världen som drabbas hårdast av förändringarna av klimatet, och särskilt för att skydda de mest utsatta grupperna i samhället. Parlamentet efterlyser därför ett avtal i Cancún med betydande politiska och ekonomiska åtaganden som hjälper utvecklingsländerna att bygga upp sin kapacitet.

33. Europaparlamentet välkomnar det beslut som togs i Köpenhamn om att upprätta en teknikrelaterad mekanism, och uppmanar EU och dess medlemsstater att stärka sina nuvarande klimatpartnerskap med utvecklingsländerna och att ingå nya partnerskap då sådana inte finns, i syfte att ge ökat ekonomiskt stöd till teknikutveckling och tekniköverföring, ingå avtal om immateriella rättigheter och främja institutionell kapacitetsuppbyggnad.

34. Europaparlamentet understryker att utvecklingsperspektivet är av central betydelse för många utvecklingsländer och tillväxtländer. Parlamentet konstaterar att detta mål bör spela en mer framträdande roll i förhandlingarna samt uppmanar EU:s åtagande att stödja de minst utvecklade ländernas insatser för att säkra en högre levnadsstandard. Parlamentet framhåller att det går att garantera en högre levnadsstandard genom att satsa på mer hållbara lösningar.

35. Europaparlamentet betonar att länderna utanför bilaga I inte kan behandlas som ett block, eftersom deras förmåga att investera i åtgärder för begränsning av och anpassning till effekterna av klimatförändringarna och deras förmåga att anpassa sig till klimatförändringarna varierar. Parlamentet understryker dessutom att några av dessa länder redan i dag svarar för betydande utsläpp av koldioxid och att deras koldioxidutsläpp ökar i snabb takt.

36. Europaparlamentet betonar nödvändigheten av att garantera en konsekvent politik och av att integrera miljöaspekten i utvecklingsprojekt för att få till stånd en effektiv europeisk strategi för begränsning av och anpassning till klimatförändringarna. Parlamentet insisterar särskilt på behovet av att gynna utvecklingsvägar som främjar mer diversifierade och decentraliserade ekonomier, men beklagar samtidigt djupt att EU inte har gjort större framsteg när det gäller att integrera miljöaspekten i sitt utvecklingssamarbete och i andra europeiska sektorsspecifika politikområden.

Torsdagen den 25 november 2010

37. Europaparlamentet påminner om att både den förändrade markanvändningen och jordbruket ansvarar för en avsevärd del av växthusgasutsläppen i utvecklingsländerna, och uppmanar EU att främja hållbart jordbruk, särskilt i de minst utvecklade länderna, eftersom denna typ av bruk bidrar till att begränsa klimatförändringarna och minska fattigdomen genom att det diversifierar inkomsterna i de lokala samhällena.

38. Europaparlamentet uppmanar EU att verka för att det internationella forumet för ursprungsbefolkningar blir part i COP 16-förhandlingarna, eftersom dessa befolkningar i särskilt stor utsträckning berörs av klimatförändringarna och mekanismerna för begränsning av och anpassning till klimatförändringarna.

39. Europaparlamentet understryker att ett kollektivt krafttag mot klimatförändringarna måste innebära tydliga styrelseformer och styrelseprocedurer som ger utvecklingsländerna större inflytande. Därför uppmanas EU att understödja en institutionell struktur som är öppen, transparent och rättvis och där industriländer och utvecklingsländer är lika representerade i relevanta ledande organ.

Minskade utsläpp från avskogning och skogsförstörelse i utvecklingsländerna (Redd) och ökenspridning

40. Europaparlamentet understryker att naturliga sänkor för växthusgaser, såsom skogar, är ett effektivt sätt att minska klimatförändringarna tack vare deras förmåga att absorbera koldioxid, och uppmanar med kraft de olika parterna att erkänna behovet av att bevara skogarna och av att utveckla en skogspolitik som kan integreras i ett internationellt klimatavtal.

41. Europaparlamentet anser att betydande finansiellt stöd, liksom tekniskt och administrativt bistånd, måste tillhandahållas för att stoppa den tropiska bruttoavskogningen senast 2020, och upprepar på nytt att offentlig finansiering är det mest realistiska verktyget inom denna tidsram. EU uppmanas att i Cancún arbeta för konkreta beslut om minskade utsläpp från avskogning och skogsförstörelse i utvecklingsländerna (Redd), inklusive specifika mål.

42. Europaparlamentet uppmanar EU att aktivt stödja mekanismen Redd+ för att bättre kunna identifiera orsakerna till avskogningen och säkerställa att ursprungsbefolkningar och lokala samhällen på ett effektivt sätt engageras i övervakningen och rapporteringen. Parlamentet uppmanar vidare EU att se till att Redd omfattar skyddsmekanismer eller en uppförandekod som garanterar att rättigheterna för de människor som bor i skogarna inte kränks och att förlusten av skog effektivt stoppas.

43. Europaparlamentet stöder upprättandet av en mekanism för att minska utsläpp från avskogning och skogsförstörelse och för att främja det naturliga upptaget av koldioxidutsläpp, vilket inverkar positivt på bevarandet av den biologiska mångfalden, och parlamentet stöder också den roll som bevarande av skog, hållbart skogsbruk och utökad lagring av kol i skogen i utvecklingsländerna (Redd+) spelar.

44. Europaparlamentet beklagar att Redd-finansieringen baserar sig på en definition av begreppet skog som inbegriper planteringar bestående av en enda art som inte är inhemsk. Parlamentet anser att denna definition kan utgöra ett förvridet incitament till att omdirigera medel från det mycket behövliga skyddet av gamla skogar och ursprungsskogar till nya kommersiella planteringar.

45. Europaparlamentet uppmanar därför kommissionen och medlemsstaterna att inom Hjälporganet för vetenskaplig och teknologisk rådgivning och inom andra internationella forum arbeta för att upprätta en ny FN-definition av skogar som bygger på biomer för att avspegla de stora skillnaderna i biologisk mångfald och olika biomers kolvärde, samtidigt som en tydlig skillnad görs mellan inhemska skogar och sådana som domineras av trädmonokulturer och främmande arter.

46. Europaparlamentet anser att synergieffekterna mellan Riokonventionen om biologisk mångfald (CBD), FN:s ramkonvention om klimatförändringar (UNFCCC) och konventionen för bekämpning av ökenspridning bör stärkas, och uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att aktivt stödja idén om att hålla ett högnivåmöte om de tre konventionerna inom ramen för toppmötet Rio+ 20 under 2012.

47. Europaparlamentet understryker att tillgång till dricksvatten, enligt FN:s generalförsamlings resolution av den 28 juli 2010, är en mänsklig rättighet, och efterlyser särskilda åtgärder för vattenskydd, eftersom vatten är särskilt sårbart för effekterna av klimatförändringarna och eftersom dessa förändringar skulle kunna leda till minskade vattenmängder och sämre vattenkvalitet, i synnerhet vad beträffar dricksvatten.

Torsdagen den 25 november 2010

En mer hållbar ekonomi och industri

48. Europaparlamentet betonar att många länder har gjort snabba framsteg mot en ny hållbar ekonomi av många skäl, bland annat klimatskydd, resursknapphet, resurseffektivitet, energitrygghet, innovation och konkurrenskraft, och noterar uppsjön av ekonomiska stimulansplaner för en övergång till andra energislag i länder som Förenta staterna och Kina.

49. Europaparlamentet efterlyser ett avtal som garanterar likvärdiga villkor på det internationella planet för koldioxidintensiva industrier. Parlamentet betonar dessutom hur viktigt det är med ett bindande internationellt avtal för EU-industriernas konkurrenskraft, och understryker av denna anledning betydelsen av handlingsplanen från Bali.

En hållbar ekonomi och tekniksamarbete

50. Europaparlamentet anser att EU, trots framgångarna i de internationella förhandlingarna, omgående bör anta de strategier och instrument som behövs för att främja utvecklingen av en mer hållbar och energieffektiv ekonomi med låga koldioxidutsläpp och därigenom minska klimatförändringarna, förbättra luft- och miljö kvaliteten, höja hälsonormerna, främja energitryggheten, skapa nya arbetstillfällen och se till att EU blir den mest konkurrenskraftiga och hållbara ekonomin i en värld där investeringar i ren teknik ökar.

51. Europaparlamentet påpekar att klimatförändringarna är en global utmaning som inte går att lösa med någon politisk eller teknisk standardformel. En kombination av befintliga metoder och omfattande effektivitetsförbättringar på samtliga områden i näringslivet och i samhället i både industriländerna och utvecklingsländerna, kan emellertid bidra till att lösa resurs- och fördelningsproblemet och jämna vägen för en tredje industriell revolution.

52. Europaparlamentet understryker att ett avtal skulle kunna ge tillräckliga incitament för en "hållbar New Deal" som verkar för hållbar tillväxt, främjar ekologiskt hållbar teknik, ökar energieffektiviteten i byggnader och inom transportsektorn, medför minskat energiberoende och tryggar sysselsättning samt social och ekonomisk sammanhållning i både industriländerna och utvecklingsländerna. Parlamentet påminner i detta sammanhang om de åtaganden som EU redan har gjort.

53. Europaparlamentet påminner om G20-ländernas klimatöverenskommelse, det vill säga en utfasning av subventioner för fossila bränslen, och uppmanar kommissionen att lägga fram förslag för en europeisk strategi med tidsramar och, i tillämpliga fall, mekanismer för social utjämning.

Forskning och teknik

54. Europaparlamentet är övertygat om att det krävs en övergripande förändring av tekniksektorn och det tekniska samarbetet för att alla länder ska kunna få tillgång till hållbar teknik till rimligt pris, och anser att eventuella framtida avtal bör inbegripa fungerande mekanismer för tillgång till ren teknik.

55. Europaparlamentet anser att det behövs en ny strategi för tekniskt samarbete för att öka innovations- takten och tillämpningen av dessa innovationer och ge varje land tillgång till billig, miljövänlig teknik.

56. Eftersom det behövs en minskning av både våra utsläpp och vårt samlade ekologiska fotavtryck för att klimatförändringarna ska kunna bekämpas, anser Europaparlamentet att innovation är den viktigaste faktorn i denna nödvändiga förändringsprocess, och de innovativa åtgärderna måste därför vara hållbara, miljövänliga, sociala, rättvisa och ekonomiskt rimliga.

57. Europaparlamentet framhåller att det vore lämpligt att inrätta ett nätverk av klimatinnovationscentrum inom ramen för denna mekanism, eftersom detta skulle underlätta teknisk utveckling, samarbete, spridning och innovation.

58. Europaparlamentet betonar att utveckling och spridning av banbrytande teknik är en förutsättning för att klimatförändringarna ska kunna bekämpas och för att vi ska kunna övertyga våra partner världen över att det går att åstadkomma utsläppningsminskningar utan att förlora konkurrenskraft och arbetstillfällen. Parlamentet uppmanar kommissionen att utvärdera olika sätt att uppmuntra klimatvänlig innovation, t.ex. genom att belöna företag som har en ledande ställning på detta område. Parlamentet efterlyser ett internationellt åtagande om ökade investeringar i forskning om och utveckling av banbrytande teknik i relevanta sektorer.

Torsdagen den 25 november 2010

59. Europaparlamentet noterar att aktuella vetenskapliga uttalanden stöder den grundläggande uppfattningen att de av människan orsakade klimatförändringarna måste bekämpas genom minskade utsläpp av koldioxid och andra växthusgaser. Parlamentet konstaterar att det behövs ytterligare forskningsinsatser för att fastställa i vilken omfattning och takt temperaturen ökar och för att identifiera vilka konsekvenser klimatförändringarna har på regional och lokal nivå, samt för att kartlägga konsekvenserna av markanvändning, kimirök och fina partiklar. Dessutom behövs ytterligare forskning om nödvändiga anpassningsåtgärder.

60. Europaparlamentet anser att klimatförändringarna utgör ett ytterst komplext problem som omfattar många vetenskapsgrenar och att de politiska beslut som fattas på detta område måste stödjas av vetenskapliga argument. Kommissionen uppmanas därför att regelbundet informera parlamentet om alla nya, betydelsefulla vetenskapliga innovationer eller utvecklingar.

61. Europaparlamentet understryker att tonvikten i EU:s budget bör ligga på forskning, innovation och teknikutveckling för att bättre återspegla EU:s ambition att bekämpa klimatförändringarna och övergå till en mer hållbar ekonomi.

Energi samt energi- och resurseffektivitet

62. Europaparlamentet betonar att uppskattningsvis två miljarder människor världen över fortfarande saknar tillgång till hållbar energi till rimligt pris, och framhåller behovet av att, i överensstämmelse med målen i klimatpolitiken, komma till rätta med energifattigdomen. Parlamentet konstaterar att det redan finns energiteknik tillgänglig för att bemöta både behovet av globalt miljöskydd och av lokal utveckling.

63. Europaparlamentet beklagar att möjligheterna till energibesparingar inte tillvaratas på lämpligt sätt på internationell nivå och i synnerhet inom EU. Parlamentet noterar att man genom energibesparingar och ökad energieffektivitet kan spara resurser, minska utsläppen, öka energitryggheten, skapa nya arbetstillfällen och göra ekonomierna mera konkurrenskraftiga, och parlamentet uppmanar därför EU att lägga större vikt vid energibesparingar i internationella förhandlingar.

64. Europaparlamentet uppmanar EU att lägga större vikt vid energibesparingar i internationella förhandlingar. I detta sammanhang noterar och beklagar parlamentet att EU, på grund av det icke-bindande tillvägagångssättet, släpar efter när det gäller det av stats- och regeringscheferna uppställda målet att uppnå en energibesparing på 20 procent senast 2020. Parlamentet uppmanar därför EU att föregå med gott exempel och kommissionen att lägga fram förslag till nya åtgärder som garanterar att detta mål uppnås och att EU inte släpar efter i fråga om globala effektivitetsinnovationer.

65. Europaparlamentet understryker vikten av att koppla kampen mot klimatförändringarna till åtagandena att minska vårt samlade ekologiska fotavtryck och av att sträva efter att bevara naturresurserna, eftersom ekologiskt innovativ teknik och andra koldioxidsnåla energialternativ är beroende av begränsade resurser.

Internationell handel

66. Europaparlamentet betonar med hänvisning till ingressen i WTO-avtalet och artikel XX b, d och g i Allmänna tull- och handelsavtalet (Gatt) att den internationella handeln inte får leda till överexploatering av naturresurser, och insisterar på vikten av att man inom ramen för WTO-förhandlingarna och bilaterala handelsavtal ser till att liberaliseringen av handeln, i synnerhet med naturliga råmaterial, inte äventyrar en hållbar resursförvaltning.

67. Europaparlamentet framhåller den möjlighet som EU har att föregå med gott exempel genom att minska antalet hinder, såsom tullar och avgifter, för handeln med grön teknik samt klimat- och miljövänliga produkter, och främja så kallade miljöprodukter och miljötjänster (EGS). Parlamentet uppmärksammar i detta sammanhang handlingsplanen från Bali och den gröna klimatfond som inrättades i Köpenhamn.

En global koldioxidmarknad

68. Europaparlamentet uppmanar EU och dess partner att inom den närmaste framtiden hitta det mest effektiva sättet att stödja framtida kopplingar mellan EU:s system för handel med utsläppsätter och andra handelssystem för att skapa en global koldioxidmarknad. Detta skulle ge fler alternativ till utsläppsminskning, ökad marknadsstorlek och marknadslikviditet, öppenhet och i slutändan en effektivare resursfördelning.

Torsdagen den 25 november 2010

69. Europaparlamentet understryker dock att alla sådana insatser måste ta hänsyn till erfarenheterna från den senaste ekonomiska krisen och till bristerna i EU:s utsläppshandelssystem för att skapa öppenhet, motverka spekulation och säkerställa att utsläppen verkligen minskas.

70. Europaparlamentet uppmanar EU och dess partner att inom den närmaste framtiden lägga fram förslag på restriktioner på det felaktiga utnyttjandet av internationella utsläppsrättigheter från industriella gasprojekt, däribland förstörelse av HFC-23 i systemen för handel med utsläppsrätter för perioden efter 2012, och i synnerhet i projekten inom ramen för mekanismen för ren utveckling samt i framtida sektorsvisa marknadsmekanismer. Parlamentet uppmanar därför EU och dess partners att uppmantra de längst komna utvecklingsländerna att ansluta sig till de globala minskningsansträngningarna genom att vidta egna åtgärder, till att börja med de billigaste utsläppsminskningståtgärderna.

71. Europaparlamentet betonar att risken för koldioxidläckage i ett globalt sammanhang med konkurrensutsatta marknader utgör ett allvarligt problem inom vissa sektorer som är viktiga delar i den globala industriella produktionskedjan, inklusive produkter för att bekämpa klimatförändringarna. Parlamentet ber kommissionen att ytterligare analysera denna risk och föreslå lämpliga och effektiva åtgärder i syfte att bevara EU-ekonomins konkurrenskraft internationellt och samtidigt se till att EU:s koldioxidavtryck inte ökar.

72. Europaparlamentet efterlyser en förbättring av de projektbaserade mekanismerna, såsom mekanismen för ren utveckling och gemensamt genomförande, genom införande av strikta kvalitetsstandarder som garanterar respekten för de mänskliga rättigheterna och ytterligare pålitliga, kontrollerbara och verkliga utsläppsminskningar som även underbygger en hållbar utveckling i utvecklingsländerna. Parlamentet stöder kommissionens ståndpunkt att det för tiden efter 2012 bör träffas en överenskommelse om sektorsbaserade mekanismer för ekonomiskt mer avancerade utvecklingsländer, medan mekanismen för ren utveckling fortfarande bör finnas tillgänglig för de minst utvecklade länderna.

73. Europaparlamentet insisterar på att EU och dess medlemsstater i första hand måste uppfylla sina minskningsåtaganden inom EU och påminner alla parter om att användningen av flexibla mekanismer bör minimeras.

Internationell luft- och sjöfart

74. Europaparlamentet påminner om att transportsektorn är den mest växthusgasintensiva sektorn i världen och att den i industriländerna står för 30 procent av utsläppen och på det internationella planet för 23 procent av de globala växthusgasutsläppen. Parlamentet beklagar bristen på framgång i frågan om den internationella luft- och sjöfarten och understryker behovet att införliva den internationella luft- och sjöfarten i ett avtal inom ramarna för UNFCCC.

75. För att undvika en ökning av växthusgasutsläppen från transportsektorn till 2050 uppmanar Europaparlamentet EU att se till att luft- och sjöfartens totala miljöpåverkan beaktas i det internationella avtalet och att minskningsmålen för luft- och sjöfartssektorerna är desamma som för andra industrisektorer.

76. Europaparlamentet välkomnar de åtaganden som flygbolag världen över har gjort om att förbättra bränsleeffektiviteten med 1,5 procent per år fram till 2020, om att få till stånd en koldioxidneutral tillväxt från och med 2020 och framåt och om att minska koldioxidutsläppen med 50 procent i förhållande till 2005 års nivåer till 2050.

77. Europaparlamentet konstaterar att hälften av utsläppen från vägtransportsektorn orsakas av privatbilism och att en betydande del av utsläppen från industrin kommer från bränsleraffinering. Med tanke på att utsläppen från vägtransportsektorn stadigt ökar bör åtgärder även fortsättningsvis vidtas för att tvinga tillverkare att förbättra fordonens energi- och miljöprestanda.

Europaparlamentets delegation

78. Europaparlamentet anser att EU:s delegation har en viktig roll att spela i klimatförändringsförhandlingarna och finner det därför oacceptabelt att parlamentets ledamöter i delegationen inte fick närvara vid EU:s samordningsmöten vid den tidigare partskonferensen. I enlighet med vad som fastställdes i ramavtalet mellan kommissionen och parlamentet i maj 2005, vilket omförhandlades 2009, ska kommissionen, när den företräder unionen, på parlamentets begäran underlätta parlamentsledamöternas deltagande som observatörer i de av EU:s delegationer som förhandlar fram multilaterala avtal. Parlamentet påminner om att det,

Torsdagen den 25 november 2010

i enlighet med Lissabonfördraget (artikel 218 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt), måste ge sitt godkännande till avtal mellan EU och tredjeländer eller internationella organisationer. Parlamentet förväntar sig att åtminstone ordförandena för parlamentets delegation får närvara vid EU-samordningsmöten i Cancún.

*

* *

79. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaternas regeringar och parlament samt sekretariatet för FN:s ramkonvention om klimatförändringar, med begäran om att den vidarebefordras till alla konventionsparter som inte är medlemmar i EU.

Situationen i Västsahara

P7_TA(2010)0443

Europaparlamentets resolution av den 25 november 2010 om situationen i Västsahara

(2012/C 99 E/16)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av FN:s säkerhetsråds relevanta resolutioner om Västsahara,
- med beaktande av FN:s säkerhetsråds resolution 1920 (2010) som innebär en förlängning av mandatet för FN:s uppdrag för arrangerandet av en folkomröstning i Västsahara (Minurso),
- med beaktande av FN:s generalsekreterares senaste rapporter till säkerhetsrådet om situationen i Västsahara den 14 april 2008, den 13 april 2009 och den 6 april 2010,
- med beaktande av den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter, som Marocko ratificerade den 3 maj 1979,
- med beaktande av Europa-Medelhavsavtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Konungariket Marocko, å andra sidan, särskilt artikel 2 i avtalet,
- med beaktande av EU:s uttalande av den 7 december 2009 om det åttonde mötet i associeringsrådet EU-Marocko och det gemensamma uttalandet från det första toppmötet mellan EU och Marocko den 7 mars 2010,
- med beaktande av framför allt slutsatserna från det besök som parlamentets ad hoc-delegation gjorde i Västsahara i september 2006 och januari 2009, i vilka man begärde att mandatet för FN:s uppdrag inför folkomröstningen i Västsahara (Minurso) skulle förlängas, under förutsättning att alla berörda parter var överens, för att inkludera befogenheten att övervaka respekten för de mänskliga rättigheterna i Västsahara, och där kommissionen uppmanas att även, eller i förekommande fall, via sin delegation i Rabat, övervaka människorättssituationen i Västsahara och regelbundet sända delegationer dit,
- med beaktande av sina tidigare resolutioner om Västsahara, särskilt resolutionen av den 27 oktober 2005 ⁽¹⁾,

(1) EUT C 272 E, 9.11.2006, s. 582.